

PRYTŁOCZONY (2) *part praet pass pf*

prytłoczony (1), **prytłoczon** (1).

Oba o jasne.

sg m N prytłoczony (1), (praed) prytłoczon (1). ◇ [pl N subst prytłoczon(e).]

[Składnia dopełnienia sprawcy: prytłoczony od kogo.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII – XIX w. s.v. prytłoczyć.

1. *Przygnięciony czymś ciężkim; obrutus Mącz (2) : Obrutus, Opádniony/ Potłumiony/ Prziwálony/ prytłoczony. Mącz 361d; [tákiez y száty od nog trzebá odwinąć áby imi len nie był połaman ále w pierwżym plewieniu/ poki ielzczę len młody/ nie trzebá tákiey oftrożności/ bo to iemu nie wádzi choćiaby też był prytłoczon gdyż on zásię wítawa. Cresc 1571 188].*

prytłoczon(y) czym (1): Mącz 362a; [Acz y łam Blándrátá nielepiéy skończył: bo od łynowcá ná łóžku worámi prytłoczony/ iáko pies zdyfzeł. ŁaszczRecepta 82].

2. *[Przymocowany, przytwierdzony przez przybicie pieczęci:*

Wyrażenie: »pieczęcią [do czego] prytłoczony«: [Mają też] być spisane do każdej fasy oszacowanego wina i [innego] picia karty i miejską pieczęcią do fasy prytłoczone WilkPozn II pocz. XVI w. nr 43.]

Synonimy: 1. przyciśniony, przywalony.

Cf [PRYTŁOCZYĆ]